

2010. 02. 25
Géza

Bejelentkezés

Regisztráció

Impresszum

Snoblesse

Archívum

Dosszié

Nehéz idők - írásaink
a válságról

*

Irodalmi sikerlista -
Minimum tizenegyes!

*

Irodalmi sikerlista -
kapcsolódó kritikák

*

Konyhai kémia

*

Elsüllyedt szerzők

*

Zengő

*

Állomásról Állomásra

*

Irodalmi szószedet

Narancs XXII. évf. 3. szám (2010.01.21.) - 2010-01-21

kultúra - visszhang

lemez - BEETHOVEN: DIABELLI VARIÁCIÓK

"Hetvenkét évesen vettem fel első szólólemezemet, mert mégis meg akartam magam 'örökíteni'. Örök bánatom volt ugyanis, hogy a világ számára nem létezem önálló lényként, hanem csak úgy, mint a férjemhez tartozó valami. Ami szintén nem rossz dolog, sőt nagyon jó, de azért volt emiatt sírás-rívás. Azért akartam fölvenni, mert ez valami, ami én vagyok, amit én tudok a darabról." Ez Kurtág Márta voltaképpen megrendítő önvallomása a lemez felvételének motivációjáról. Persze egy kegyetlen szívű elemző azt mondhatná, hogy csakis férjének, Kurtág Györgynek köszönheti, hogy egyáltalán elkészült, hiszen egyébként ugyan melyik cég adna lehetőséget egy hetvenkét éves művésznék, pláne egy olyan művel, amelyről számos etalonnak számító felvétel kapható? Meg: az egész zongorairodalom egyik abszolút orma hogyan is lenne akár csak megközelíthető igen csekély koncertrutin nélkül?

A felvétel - noha, hogy mondjam, manuálisan kissé esetleges - mégsem teljesen érdektelen, mert igen komoly elemzőmunka áll mögötte. Sok olyan szólam szól most, amelyet eddig nemigen hallhattunk (például a 4. vagy a 8. variáció, és egészen különösen a 20. variáció), kiderül Beethoven félelmetesen komplex szervezőkészsége, amely már az 1820-as években beváltja Schönberg későbbi igényét, hogy ugyanis "nincs szabad hang". Szépen analizált előadásnak számít a 14. variáció is. De a művésznő olykor olyan lassú tempót vesz (16. és 17. variáció), hogy a rosszindulat azt orrontja, az előírt gyorsabban nem menne, és a 6. változat démoni trillái meg egyszerűen nem szólalnak meg a suta ujjak miatt, amelyek különösen a 19. változatban lustulnak el aggályosan; ráadásul a záró fuga kimondottan darabos. Általában: nem derül ki a mű félelmetesen "avantgarde" jellege, alig hatnak egészen rémületes dimenziói. Vagyis a saját portréja mellett a nagysággal és a humorral marad adós Kurtág Márta, és ez Beethovennél súlyos hiány.

BMC, 2009

**

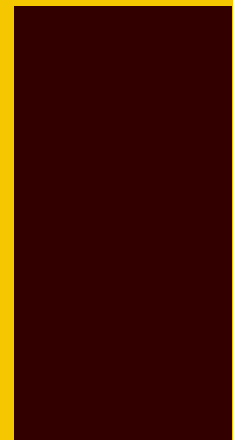
- csont -

Szavazógép

Képgaléria

webfejlesztés és
üzemeltetés:

TIME CORNER GROUP